

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Veniu i adoreu-lo

Adoració dels pastors a la façana del Naixement. Basilica de la Sagrada Família

Aquest quart diumenge d'Advent, voldria explicar-vos un breu relat. Diu així. Un home molt ric tenia una gran passió per l'art. Tenia de tot a la seva col·lecció, des de Picasso fins a Rafael. Sovint s'asseia a admirar les seves obres d'art. Un dia, el seu fill va marxar a la guerra. Va morir a la batalla mentre rescatava un altre soldat.

Per al pare va ser un cop molt dur. Dies més tard, la vigília de Nadal, algú va trucar a la seva porta. Era un jove amb un paquet que li va dir: «Senyor, vostè no em coneix; sóc el soldat per qui el seu fill va donar la vida. Va salvar molts d'altres. El dia que va morir em portava a un lloc segur quan una bala li va travessar el cor. Sovint em parlava de vostè i del seu amor a la pintura.»

El jove li va entregar el paquet: «Sé que no val gaire, no sóc un gran artista, però al seu fill li agradaria que fos per a vostè.» El pare va obrir el paquet. Era el retrat del seu fill. Va contemplar el quadre amb emoció i es va meravellar quan va veure com el soldat havia sabut plasmar la personalitat del seu fill a la pintura, sobretot l'expressió dels ulls. Els seus se li van omplir de llàgrimes. Va agrair al jove la seva oferta i va voler pagar el quadre. «Oh no, senyor, mai podria pagar el que va fer el seu fill per mi! És un regal.» El pare va penjar el retrat sobre la lleixa de la xemeneia.

Quan l'home va morir, es va anunciar la subhasta de totes les pintures que col·leccionava. Molta gent adinerada va assistir-hi desitjant posseir alguna de

les famoses obres de la seva col·lecció. També hi havia el retrat del fill.

El subhastador va colpejar amb la maça per iniciar la subhasta. «Començarem amb el retrat del fill. Què s'ofereix per aquest retrat?». Es va fer el silenci. Una veu des del fons de la sala va cridar: «Tant se val! No hem vingut per això! Volem els Van Goghs, els Rembrandts. Passem a les ofertes de veritat!»

El subhastador va continuar amb la subhasta: «El fill! Qui s'emporta el fill?». Es va sentir una veu tremolosa que venia del fons de la sala: «Dono deu dòlars per la pintura!» Era el vell jardiner de la casa. Era pobre i no podia oferir més.

«Tenim deu dòlars. Qui n'ofereix més?». La multitud començava a enfadar-se. No volien el quadre del fill. El subhastador va colpejar finalment amb la maça: «Va a la una, va a les dues, venuda per 10 dòlars!» «Comencem per la col·lecció!», va cridar un d'ells. «Sí, que portin les obres de valor», va dir un altre. El subhastador va deixar la maça i va dir: «Senyores i senyors, la subhasta s'ha acabat». «I els quadres?», van dir els presents. «Ho sento», va contestar, «el testament incloïa un secret que solament ara puc revelar: només la pintura del fill havia de ser subhastada. Qui la comprés heretaria totes les possessions del difunt, incloses la mansió i la famosa pinacoteca. Per tant, qui va estimar el fill s'ho queda tot».

Aquesta bonica història ens recorda què celebrem per Nadal: el naixement del Fill de Déu a Betlem. Sí, s'ha fet un de nosaltres. Acol·lim-lo. Donem-li cabuda a la nostra llar, a la nostra família, en el més íntim del nostre cor.

Els pastors de Betlem, el primer Nadal, van sentir la crida de Déu a adorar-lo i van anar-hi ràpidament, i van trobar Maria i Josep, i el nen al pessebre. Li van oferir el que tenien i el que eren, li van oferir les seves mateixes persones, i el van anunciar a tots els qui el van voler escoltar: «En veure-ho, van contar el que els havien anunciat d'aquell infant. Tothom qui ho sentia quedava meravellat del que explicaven els pastors» (Lc 2,17-18). Però no ho oblidem: només parla de Jesús d'una manera convincent qui és capaç d'adorar-lo.

Benvolguts germans, que l'Emmanuel, el Déu amb nosaltres, us concedeixi la seva pau, la seva força, la seva joia, el seu Esperit. Amb el meu afecte i benedicció.

ACTUALITAT

El nunci del Papa imposà el pal·li a l'arquebisbe Omella

«Sempre portaré aquest ornament com a signe d'amor a l'Església universal i a la meva Església», va dir Mons. Joan Josep Omella en rebre la imposició del pal·li de mans del nunci Renzo Fratini. La cerimònia va tenir lloc a la catedral de Barcelona, el dissabte 3 de desembre, durant una celebració de l'eucaristia

en la qual hi varen concelebrar els bisbes de les dues diòcesis sufragànies de l'Arquebisbat de Barcelona, Sant Feliu de Llobregat i Terrassa. Amb els prelatos varen concelebrar 150 preveres de les tres diòcesis i també hi varen participar diaques, seminaristes i poble cristià de tots tres bisbats.

FOTO: GUILLERMO SIMÓN

ENTREVISTA

Flors de solidaritat

LLUÍS LÓPEZ GONZÁLEZ

La Cristina Cama i en Lluís López són un matrimoni que va conèixer els efectes mortals que causa la malària a Madagascar. L'any 2008 van impulsar el projecte Malària 40 (www.malaria40.org), inclòs a l'ONGD COVIDEC (Cooperació Vicenciana al Desenvolupament a Catalunya), promoguda per les Filles de la Caritat, a través del qual col·laboren amb una trentena de dispensaris que coordina sor Isabel Azcárate en aquell país. Dimecres 21, a les 20.30 h, Malària 40 ofereix el concert solidari *Flores de Paz* a l'Auditori AXA de l'Illa Diagonal de Barcelona, amb música composta i dirigida per Lluís López.

Què us mou a fer aquest projecte?

Tenim quatre filles adoptades nascudes a Madagascar: Sina, Yamine, Francine i Uly. La vida ens fa ser solidaris amb la terra i les persones que ens envolten; i en el nostre cas també ho és Madagascar. Allà hi ha moltes necessitats de primer ordre, com ara la salut. Per exemple, la malària continua matant molts nens i nenes; d'altres moren de malalties que aquí no són mortals.

Què transmet la música de *Flores de Paz*?

És una música netament espiritual. Els títols ho diuen tot: «Llama de amor viva», inspirada en les quatre cançons de sant Joan de la Creu, expressa el trobament amb Déu; «Sólo el amor es santo», frase evangèlica que ens alerta de tot orgull i egoisme; «Silencio compartido», expressa el goig de compartir el misteri de la pregària... El tema central, «Flores de Paz», reflecteix la necessitat de pau profunda que tenim. Hi intervé el baixista Carles Benavent.

A què es destinaran els diners del concert?

La recaptació íntegra es destinarà als 32 dispensaris mèdics que gestionen les Filles de la Caritat a Madagascar, per poder oferir de manera gratuïta el tractament a infants amb malària i altres malalties mortals que es poden prevenir i curar. Allà ho coordina sor Isabel Azcárate.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

El fillol es confirmà

El fillol es confirmà. Els seus padrins de bateig són un matrimoni, amics dels pares, des dels temps universitaris. Tot i viure en localitats diferents, han procurat fer de padrins tan bé com han sabut. Han acompanyat el fillol en molts dies de Rams. El padrí ha fet per a ell moltes mones de Pasqua. Li han regalat la Bíblia infantil i la juvenil, han ajudat els Reis a fer realitat el que demanava a les cartes. Han pregat amb ell i per ell en la seva comunió... Ha anat passant el temps però, conscients del seu compromís, han intentat ser padrins en el camí de fe del seu fillol. Han salvat la distància física amb les noves tecnologies i el fillol s'ha comunicat amb ells amb missatges, en converses plenes de bon humor i emoticones. Una conversa intensa i divertida, i setmanes de silenci. Els adolescents són així i els padrins ho respecten. Estan a punt per escoltar-lo i per parlar amb ell. Feina de padrins.

Fa unes setmanes, el fillol es confirmà. «Pere i Joan els van imposar les mans i ells reberen l'Esperit Sant» (Ac 8,17). El seu catequista ha motivat i emocionat aquest grupet de joves, que són als primers bancs de l'església. A l'homilia, el bisbe ensenyà el seu mò-

bil i, bo i admetent que no és un gran coneixedor de les noves tecnologies, fa servir el *whatsapp* i proposà una història: «Imagineu, nois i noies, que envieu un missatge a un amic molt amic, que ara no és aquí: "Avui el bisbe m'ha confirmat." Al cap d'un moment, llegiu la seva resposta, que és, de fet, una pregunta: "I això per a què serveix?" Consteu de seguida: "Això serveix per viure". I també de seguida us arriba la resposta: "Jo visc i no estic confirmat". Penseu un moment i li escriviu: "I és clar que vius, però la confirmació serveix per viure segons Jesús. Ja t'ho explicaré".»

Arribat el moment de les pregàries, i escoltada la del fillol, al padrí se li acudí una idea: li envià les fotos fetes amb el mòbil i, recollint unes paraules de la pregària, hi afegí un missatge: «Has pregat perquè siguem testimonis de Crist. No és pas poca cosa! Un gran compromís, i per fer-lo realitat comptes amb l'ajut de la teva família, dels teus padrins i, per sempre més, amb la Força de l'Esperit! Felicitats, fillol!» Assenyadament, el mòbil del fillol estava apagat durant la celebració, però, un cop acabada, va rebre la resposta del fillol: «Gràcies, padrins, perquè m'acompanyeu avui i sempre.»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Viene el Señor, el Rey de la Gloria

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO
Franciscana de los Sagrados Corazones

En la clausura del Año de la Misericordia, en el marco de la solemnidad de Cristo Rey, exponía el Santo Padre que la grandeza del reino de Jesucristo es «el amor de Dios, un amor capaz de alcanzar y restaurar todas las cosas».

El Señor siempre sale a nuestro encuentro. Viene el Señor, el Rey de la Gloria. Mientras aguardamos y pedimos la venida de nuestro Salvador, con las palabras de Francisco, agradecemos su gran amor: «Por este amor Cristo se abajó hasta nosotros, vivió nuestra misma miseria humana.»

Jesucristo se acerca, Él nos ama y «nunca ha violado nuestra libertad, sino que se ha abierto paso por medio del

amor humilde que todo lo excusa, todo lo espera, todo lo soporta» (cf. 1Co 13,7). Al «Señor de nuestra vida», lo hemos de acoger «incluso en su modo de reinar».

Estamos llamados personalmente «a seguir su camino de amor concreto; a preguntarse cada uno todos los días: ¿Qué me pide el amor? ¿A dónde me conduce? ¿Qué respuestas doy a Jesús con mi vida?»

A la Virgen María, Madre de la esperanza, Madre de misericordia, «encomendamos todas nuestras situaciones, todas nuestras súplicas dirigidas a sus ojos misericordiosos, que no quedarán sin respuesta».

Lectures missa diària i santoral

19. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Jt 13,2-7.24-25a / Sl 70 / Lc 1,5-25]. Sant Nemesi, mr.; sant Anastasi I, papa (399-401) i mr.; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família mr.; santa Eva, mare dels humans.

20. ■ Dimarts [Is 7,10-14 / Sl 23 / Lc 1,26-38]. Sant Benjamí, patriarca. Sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.

21. ■ Dimecres [Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a) / Sl 32 / Lc 1,39-45]. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nimega. Sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.

22. ■ Dijous [1Sa 1,24-28 / Sl 1Sa 2,1.4-5.6-7.8abcd / Lc 1,46-56]. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg., fund., patrona dels emigrants.

23. ■ Divendres [Ml 3,1-4;4,5-6 / Sl 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan de Kety (1390-1473), prev. de Cracòvia. Sant Sèrvul el Paralític; santa Victòria, vg. i mr.

24. ■ Dissabte [2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16 / Sl 88 / Lc 1,67-79]. St. Delfi, bisbe; sta. Adela, abadesa; sta. Irmínia, vg., princesa.

Comença el temps de Nadal

25. □ † Diumenge vinent, Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judà. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre (lit. hores: 1a setm.) [Vigília: Is 62,1-5 / Sl 88 / Ac 13,16-17. 22-25 / Mt 1,1-25. Nit: Is 9,1-6 / Sl 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / Sl 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20. Dia: Is 52,7-10 / Sl 97 / He 1,1-6 / Jn 1,1-18]. Santa Anastàsia, màrtir (s. IV); sta. Eugènia, vg. i mr.

ACTUALITAT

Dia de la Família: La joia de l'amor es viu en família

El divendres 30 de desembre, festivitat de la Sagrada Família i jornada especialment dedicada a les famílies cristianes, Mons. Joan Josep Omella, arquebisbe metropolità de Barcelona, presidirà una eucaristia a la basílica de la Sagrada Família, a les 19 h.

Per assistir-hi, cal disposar d'una invitació gratuïta que es podrà recollir al Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231) del 19 al 23 de desembre (de 10 a 14 h i de 16 a 20 h), fins a completar l'aforament de la basílica.

Tres bisbes amb els joves a la Vetlla de la Immaculada

L'arquebisbe de Barcelona, el bisbe de Sant Feliu de Llobregat i el bisbe de Terrassa varen presidir, el passat 7 de desembre, la Vetlla de la Immaculada a la basílica de la Mare de Déu de la Mercè. En aquesta celebració, un acte unitari que ja s'ha fet tradicional, també varen participar joves dels tres bisbats. Mons. Joan Josep Omella,

Mons. Agustí Cortés i Mons. Josep Àngel Saiz varen reflexionar amb els joves sobre les paraules de la Mare de Déu a l'Evangelí. Una jove estudiant va presentar el testimoni de la seva conversió i l'arquebisbe de Barcelona va explicar una advocació de la Mare de Déu anomenada de *Desatanudos*, molt estimada pel papa Francesc.

III Memorial Pere Tena de Pastoral Litúrgica

El Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona (CPL) ha concedit a l'arquebisbe de Puebla (Mèxic), Mons. Víctor Sánchez Espinosa, aquest guardó per la seva tasca en el camp de la Pastoral Litúrgica al capdavant de la Comissió Episcopal per a la Pastoral Litúrgica de l'episcopat mexicà. El CPL vol destacar així el seu servei pastoral per a una millor celebració i vivència de la litúrgia a les esglésies locals de Mèxic i, des del CELAM —quan va ser president del Departament de Missió i Espiritualitat—, a les diverses esglésies locals llatinoamericanes i del Carib, tenint cura que les celebracions litúrgiques fossin realment el moment culminant de la vida de la comunitat cristiana.

Nou president de Càritas Catalunya

Els bisbes que formen la Conferència Episcopal Tarraconense han nomenat com a president de Càritas Catalunya el Sr. Francesc Roig Queralt, actualment director de Càritas Diocesana de Tarragona. Francesc Roig Queralt (La Canonja, 1955), casat i pare de tres fills, és llicenciat en filologia romànica-hispànica per la UB. També és autor d'una àmplia bibliografia, tant de poesia com d'investigació històrico-literària.

Nova junta de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Barcelona

El passat 27 de novembre, l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de la nostra diòcesi va elegir una nova junta per als propers quatre anys. Marta Ventura n'és la nova presidenta, la tercera de la foto començant per l'esquerra, i Núria Reventós la nova vicepresidenta, en cinquè lloc de la foto començant per l'esquerra. A la dreta de la foto hi ha el consiliari de l'Hospitalitat, Mn. Andreu Ollé. La nova presidenta és mare de tres fills i directiva d'una empresa. Des de la seva joventut ha col·laborat amb l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes.

La vicepresidenta, Núria Reventós, gestionarà tots els grups i les institucions que tenen relació amb l'Hospitalitat.

IN MEMORIAM

Mn. Martí Visa Gelabert

Morí a Barcelona el 7 de desembre, als 82 anys. Fou ordenat com a prevere l'any 1967.

Aquest bon sacerdot va portar la creu d'una salut molt delicada.

Va servir sobretot les parròquies de Nostra Senyora del Port, de la Mare de Déu dels Dolors, al barri de Sants i a Sant Andreu de Palomar. També fou adscrit a Sant Ramon No-nat.

La missa exequial la presidí el cardenal Martínez Sistach a la Residència sacerdotal de Sant Josep Oriol, el passat dimarts 13 de desembre.

Mons. Xavier Echevarría, prelat de l'Opus Dei

El dia 12 de desembre, en la festa de la Mare de Déu de Guadalupe, morí a Roma el bisbe i segon successor de sant Josepmaria Escrivà, fundador de l'Opus Dei.

Mons. Echevarría ha mort al 84 anys d'edat. Va néixer a Madrid el 1932 i en aquesta mateixa ciutat va conèixer el fundador de l'Obra, de qui va ser secretari des de 1953 fins al 1975.

Va rebre l'ordenació episcopal de mans del papa Joan Pau II, el 6 de gener de 1995, a la basílica de Sant Pere del Vaticà.

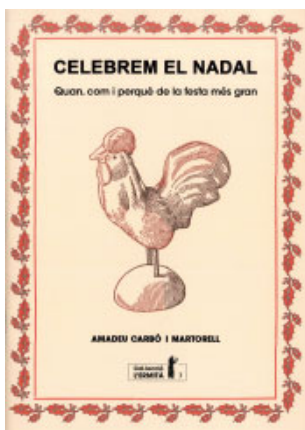

PUBLICACIONS

Celebrem el Nadal, d'Amadeu Carbó

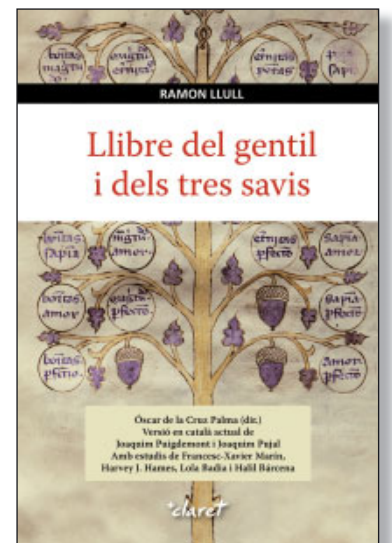
Aquest quadern de 76 pàgines de la col·lecció «L'Ermità», d'Edicions Morera, dona resposta a totes les qüestions que ha creat la cultura popular sobre el Nadal.

Vol ser una contribució modesta però decisiva per posar en valor el Nadal i el cicle nadalenc i, per extensió, els nostres costums, presentats per un autor jove.

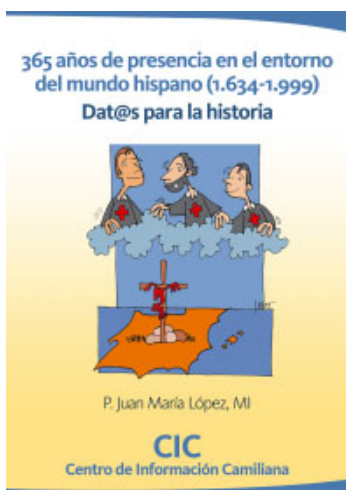

Llibre del gentil i dels tres savis, de Ramon Llull

A partir de la prestigiosa edició científica d'Antoni Bonner, l'Editorial Claret ofereix aquesta versió que actualitza el text medieval de Llull al català d'avui. A l'adaptació feta per Joaquim Puigdemont i Joaquim Pujal, s'hi han afegit les introduccions de cinc especialistes que subratllen la vigència d'aquest text de Llull. Un llibre molt recomanable en la celebració del 7è centenari de la mort d'aquest mallorquí universal.

La historia de los Padres Camilos en Barcelona

Este libro titulado *365 años de presencia en el entorno del mundo hispano (1634-1999)*. *Dat@s para la historia*, cuyo autor es el P. Juan María López, religioso de la orden de los Camilos, también llamados *Ministros de los enfermos*, y actualmente capellán del Hospital Clínico de Barcelona. Esta antigua orden hospitalaria tiene una larga historia tanto en Cataluña como en el resto de España. El libro está editado por los Padres Camilos.

Puerta Santa, por Mn. Joan Martínez Porcell

Este libro, presentado en la basílica de la Merced el pasado 30 de noviembre, en un acto en que intervinieron Mons. Salvador Cris-tau, obispo auxiliar de Terrassa; el Dr. Enrique Martínez, director del Instituto Santo Tomás (Balmesiana), y el autor.

El subtítulo, «De dentro a fuera, historias de Misericordia», nos indica su contenido.

No se trata de una autobiografía, aunque contiene rasgos autobiográficos, sino que es un relato sobre la misericordia de Dios, especialmente tratada desde el ministerio sacerdotal.

Es un libro de 416 páginas, editado por Claret, prologado por el arzobispo de Barcelona, Mons. Juan José Omella.

DIUMENGE IV D'ADVENT

COMENTARI

P. JAUME SIDERA
claretia**Lectura del llibre d'Isaïes** (Is 7,10-14)

En aquells dies, el Senyor digué a Acáz: «Demana al Senyor, el teu Déu, un senyal prodigiós, tan avall com vulguis, a les profunditats del país dels morts, o tan amunt com vulguis, dalt al cel». Acáz respongué: «No en vull demanar cap; no vull temptar el Senyor». Llavors digué Isaïes: «Escolteu, doncs, casa de David: ¿No en teniu prou de fer vos pesats als homes que fins us feu pesats al meu Déu? Per això el Senyor mateix us donarà un senyal: La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel.»

Salm responsorial (23)

R. *Ha d'entrar el Senyor, el rei de la glòria.*

És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou, / el món i tots els qui l'habiten. / Li ha posat els fonaments dins els mars, / i les bases, a les fonts dels rius. R.

¿Qui pot pujar a la muntanya del Senyor? / ¿Qui pot estar-se al recinte sagrat? / El qui té el cor sincer i les mans sense culpa, / que no confia en els déus falsos. R.

Rebrà benediccions del Senyor, / rebrà els favors del Déu que salva. / Aquests són els qui vénen a buscar-vos, Senyor, / per veure-us de cara, Déu de Jacob. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 1,1-7)

Pau, servent de Jesucrist, cridat a ser apòstol, destinat a anunciar la Bona Nova de Déu, que ell ja havia promès pels seus profetes en les escriptures santes. Aquesta Bona Nova es refereix al seu Fill Jesucrist, Senyor nostre, el qual, pel seu llinatge humà, nasqué de David, però per l'esperit que santifica va ser constituït Fill poderós de Déu des que va ressuscitar d'entre els morts.

Per ell he rebut el do de ser apòstol, missioner del seu nom a gent de tots els pobles, perquè siguin obedients a la fe. Entre aquests hi sou vosaltres, que Jesucrist ha cridat. Als cristians de Roma, estimats de Déu, cridats a ser-li consagrats, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, Pare nostre, i de Jesucrist, el Senyor.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 1,18-24)

Jesús, el Messies, vingué al món d'aquesta manera: Maria, la seva mare, promesa amb Josep, abans de viure junts, es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espòs, que era un home bo, no volent fer-ho saber públicament, es proposava de desfer en secret l'acord matrimonial. Mentre ell hi pensava, se li aparegué en somni un àngel del Senyor que li digué: «Josep, fill de David, no tinguis por de prendre a casa teva Maria com a esposa. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant; ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble». Tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: «La verge tindrà un fill, i li posaran Emmanuel», que vol dir Déu-és-amb-nosaltres. Josep es despertà i, complint el que l'àngel del Senyor li havia manat, la prengué a casa com a esposa.

Lectura del libro de Isaías (Is 7,10-14)

En aquellos días, el Señor habló a Ajaz y le dijo: «Pide un signo al Señor, tu Dios: en lo hondo del abismo o en lo alto del cielo». Respondió Ajaz: «No lo pido, no quiero tentar al Señor». Entonces dijo Isaías: «Escucha, casa de David: ¿No os basta cansar a los hombres, que cansáis incluso a mi Dios? Pues el Señor, por su cuenta, os dará un signo. Mirad: la virgen está encinta y da a luz un hijo, y le pondrá por nombre Emmanuel.»

Salmo responsorial (23)

R. *Va a entrar el Señor; él es el Rey de la gloria.*

Del Señor es la tierra y cuanto la llena, / el orbe y todos sus habitantes: / él la fundó sobre los mares, / él la afianzó sobre los ríos. R.

¿Quién puede subir al monte del Señor? / ¿Quién puede estar en el recinto sacro? / El hombre de manos inocentes / y puro corazón, / que no confía en los ídolos. R.

Ese recibirá la bendición del Señor, / le hará justicia el Dios de salvación. / Esta es la generación que busca al Señor, / que busca tu rostro, Dios de Jacob. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 1,1-7)

Pablo, siervo de Cristo Jesús, llamado a ser apóstol, escogido para el Evangelio de Dios, que fue prometido por sus profetas en las Escrituras Santas y se refiere a su Hijo, nacido de la estirpe de David según la carne, constituido Hijo de Dios en poder según el Espíritu de santidad por la resurrección de entre los muertos: Jesucristo nuestro Señor.

Por él hemos recibido la gracia del apostolado, para suscitar la obediencia de la fe entre todos los gentiles, para gloria de su nombre. Entre ellos os encontráis también vosotros, llamados de Jesucristo. A todos los que están en Roma, amados de Dios, llamados santos, gracia y paz de Dios, nuestro Padre y del Señor Jesucristo.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 1,18-24)

La generación de Jesucristo fue de esta manera: María, su madre, estaba desposada con José y, antes de vivir juntos, resultó que ella esperaba un hijo por obra del Espíritu Santo. José, su esposo, como era justo y no quería difamarla, decidió repudiarla en privado. Pero, apenas había tomado esta resolución, se le apareció en sueños un ángel del Señor que le dijo: «José, hijo de David, no temas acoger a María, tu mujer, porque la criatura que hay en ella viene del Espíritu Santo. Dará a luz un hijo y tú le pondrás por nombre Jesús, porque él salvará a su pueblo de sus pecados». Todo esto sucedió para que se cumpliera lo que había dicho el Señor por medio del profeta: «Mirad: la virgen concebirá y dará a luz un hijo y le pondrá por nombre Emmanuel, que significa "Dios-con-nosotros"». Cuando José se despertó, hizo lo que le había mandado el ángel del Señor y acogió a su mujer.

Déu envià
un missatger
a Maria

Sabeu quant de temps va esmerçar nostre Senyor a preparar el pessebre que nosaltres muntem en un grapat d'hores? Doncs, un grapat de segles. I una tirallonga de personatges des d'Abraham passant per David fins arribar a Josep... Hi figuren quatre dones. Amb la seva vida més o menys santa, més o menys exemplar, fan part de la cadena que es trenca quan arriba a Josep, l'espòs de Maria, de la qual va néixer Jesús, l'anomenat Messies o Crist.

Déu li ha confiat una missió especial: ser la Mare del seu Fill, que en necessitava una.

Josep, fill de David, no tinguis por. Acull a casa teva la teva esposa amb el Fill que espera per obra de l'Esperit Sant. Josep no sabia què fer. ¿Com podia ell rebre a casa seva la Mare del seu Senyor? I decideix retirar-se: deixar pas a l'obra misteriosa de Déu, que ell respecta encara que no l'acabi d'entendre. Però el seu consentiment és necessari per al projecte de Déu: Maria necessita un espòs i un protector, i el nen que està en camí necessita un pare que li doni el nom i l'inscriu en la tirallonga dels hereus de David i d'Abraham. Perquè Josep és de la nissaga de David. Un Fill tot especial per la manera com entra en aquest món i pel nom i la missió que tindrà. Josep li posarà el nom de Jesús, que vol dir Déu que salva.

En Maria es realitza la profecia d'Isaïes: la verge tindrà un fill... Li diran Emmanuel: que vol dir Déu-és-amb-nosaltres. Sense que Josep ho sàpiga, l'Esperit Sant ha modelat en el ventre de Maria el Fill de Déu fet home i Jesús, el Déu que ve a salvar el seu poble dels pecats, ens ensenyarà homes i dones, imatges i semblances de Déu.

Gràcies a Maria i gràcies a Josep, tindrem entre nosaltres un gran germà i un bon company de viatge. Si fins ara Déu es feia visible enmig del seu poble en l'arca de l'aliança o en el Temple de Jerusalem, ara s'hi farà en un home com nosaltres, fill de Maria, que s'adreçarà a Josep com s'adreça el fill al seu pare. Imaginem-nos que en seria de tendra i afectuosa l'abraçada que Josep faria a Maria quan es despertà del seu son i comprovà la meravellosa realitat del seu somni.

El Senyor, en aquest quart diumenge d'Advent, ens invita a acabar de muntar el nostre pessebre. I el mantindrem aquests dies a casa nostra com el signe de l'Emmanuel, de la presència de Déu entre nosaltres. Acolim-hi Josep, el somiador, i Maria, la Mare generosa de l'Emmanuel i l'infant Jesús.

Que passeu tots un bon Nadal!

AGENDA

Activitats del senyor arquebisbe

- **Dilluns 19 (20 h).** Eucaristia i celebració del Nadal amb els seminaristes, al Seminari Conciliar.
- **Dimecres 21 (17 h).** Visita a diversos pisos de refugiats tutelats per Càritas.
A les 20 h, sopar de Nadal amb els sacerdots de la residència sacerdotal Sant Josep Oriol.
- **Divendres 23 (13 h).** Visita i dinar de Nadal al Taller-escola Sant Camil, al Guinardó.
- **Dissabte 24 (11.30 h).** Eucaristia i dinar a la parròquia de Sant Agustí amb els pobres atesos per les Germanes de la Caritat.
A les 24 h, Cant de la Sibil·la i Missa del Gall a la catedral.
- **Diumenge 25 (11.30 h).** Missa de Nadal a la catedral.
A les 13.45 h, dinar de Nadal amb els pobres de la comunitat de Sant'Egidio.

Actes

El silenci del Nadal. Dijous 22 de desembre (20.30-22.30 h), vetlla de pregària a la parròquia de Sant Josep Oriol (c/ Diputació, 145), presidida per Pablo d'Ors, prevere, escriptor i creador dels Amics del Desert, una xarxa de meditadors inspirats en els pares i les mares del desert. Serà una celebració oberta a tothom, en la qual s'escenificaran i es simbolitzaran els elements principals d'aquesta festa cristiana a partir de la meditació, el cant, el moviment contemplatiu i la Paraula.

Pastoral del Sord de Barcelona. Dissabte 24, a les 12 h de la nit, Missa del Gall interpretada amb llengua de signes per a sords, a la parròquia Mare de Déu de la Medalla Miraculosa de Barcelona (c/ Consell de Cent, 110-118).

Trobada nadalenca amb els mestres i professors de religió. Dilluns 19 de desembre (18.30 h), eucaristia a la cripta de Santa Eulàlia de la catedral,

presidida per Mn. Ramon Corts, delegat d'Ensenyament. Després ens trobarem a la seu de la Delegació per compartir la joia de Nadal.

Parròquia de la Puríssima Concepció (c/ Llúria, 70). Durant les festes de Nadal podeu visitar el pessebre situat al claustre. Dia 24 (19 h), escenes del pessebre, realitzades per infants. A les 19.15 h, «Missa del Pollet». A les 24 h, Missa del Gall amb la coral Veus Vives.

Teixuvà: Una col·lecció de materials didàctics i lúdics de temàtica religiosa. Dimecres 21 des. (19 h), Montserrat Claveras, professora de religió, presentarà quatre jocs d'aquesta col·lecció dedicats al Nadal. A la Llibreria Claret (c/ Llúria, 5).

Església de Sant Gaietà - P. Teatins (c/ Consell de Cent, 293). Dissabte 24 des. (23.45 h), Cant de la Sibil·la amb Rosa M. Ramírez, soprano. A les 24 h, Missa del Gall i cant de nades.

Amics de Sant Francesc. Dia 22 des. (20-21 h), «El primer pessebre de la història (Greccio)». Al c/ Santaló, 80.

Sessió de reflexió de l'actualitat cultural i religiosa. Dilluns 19 de desembre (19 h), amb M. Victòria Molins, teresiana.

A l'Auditori de la Fundació Joan Maragall (c/ València 244, 1r).

Pelegrinatges

Pelegrinatge a Terra Santa, amb els franciscans. Del 7 al 14 de maig de 2017. Info i inscripcions: c/ Santaló, 80, t. i fax: 932 022 757 (places limitades).

Pelegrinatge a Itàlia: Roma i Assís, amb els franciscans. Del 29 de juliol al 5 d'agost de 2017. Info i inscripcions: c/ Santaló, 80, t. i fax: 932 022 757 (places limitades).

Pelegrinatge a Itàlia. Després de les experiències de la ruta teresiana (2015) i Covadonga (2016), el grup *Castell de llum* us proposa un nou itinerari, aquesta vegada amb sant Francesc d'Assís com a protagonista. Visitarem Assís, Greccio (primer pessebre), Florència, Perugia, Pisa i Sant Pere del Vaticà. Del diumenge 6 al dissabte 12 d'agost de 2017, amb el lema «Instruments de la vostra pau». Els interessats podeu trucar al 610 225 130 (Ignasi) o al 687 541 425 (Francesc), abans del 15 de gener. També podeu enviar un missatge a castelldellum@gmail.com

CARTA DOMINICAL

† JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Venid y adoradle

Este cuarto domingo de Adviento, quisiera explicaros un breve relato. Dice así. Un hombre riquísimo tenía una gran pasión por el arte. Tenía de todo en su colección, desde Picasso hasta Rafael. A menudo se sentaba a admirar sus obras de arte. Un día, su hijo marchó a la guerra. Murió en la batalla mientras rescataba a otro soldado.

Su padre sufrió amargamente. Días más tarde, en vísperas de Navidad, alguien llamó a su puerta. Era un joven con un paquete que le dijo: «Señor, usted no me conoce; soy el soldado por quien su hijo dio la vida. Salvó a muchos otros. El día en que murió me conducía a un lugar seguro cuando una bala le atravesó el corazón. A menudo me hablaba de usted y de su amor a la pintura.»

El joven le entregó el paquete: «Sé que no vale mucho, no soy un gran

artista, pero a su hijo le gustaría que fuera para usted.» El padre abrió el paquete. Era el retrato de su hijo. Contempló el cuadro con emoción y se maravilló al ver cómo el soldado había sabido plasmar la personalidad de su hijo en la pintura, sobre todo en la expresión de sus ojos. Los suyos se le llenaron de lágrimas. Agradeció al joven su oferta y quiso pagar el cuadro. «¡Oh no, señor, nunca podría pagar yo lo que hizo su hijo por mí! Es un regalo.» El padre colgó el retrato sobre la repisa de su chimenea.

Cuando el hombre murió, se anunció la subasta de todas las pinturas que poseía. Mucha gente adinerada acudió deseando poseer alguna de las famosas obras de su colección. Allí estaba también el retrato del hijo.

El subastador golpeó su mazo para iniciar la subasta. «Empezaremos

con el retrato del hijo. ¿Qué se ofrece por este retrato?» Hubo un silencio. Una voz del fondo de la habitación gritó: «¡Olvídense de él! ¡No hemos venido por eso! Queremos los Van Goghs, los Rembrandts. ¡Vamos a las ofertas de verdad!»

El subastador continuó con la subasta: «¡El hijo! ¡El hijo! ¿Quién se lleva el hijo?» Se oyó una voz temblorosa que venía del fondo de la sala: «¡Doy diez dólares por la pintura!» Era el viejo jardinero de la casa. Era pobre y no podía ofrecer más.

«¡Tenemos diez dólares! ¿Quién da más?» La multitud empezaba a enfadarse. No querían el cuadro del hijo. El subastador golpeó por fin el mazo: «Va a la una, va a las dos, ¡vendida por 10 dólares!» «¡Empezamos con la colección!», gritó uno. «Sí, ¡que traigan las obras de valor!», dijo otro. El subastador soltó su mazo y dijo: «Damas y caballeros, la subasta ha terminado». «Pero, ¿y los cuadros?», dijeron los presentes. «Lo siento», contestó, «el testamento contenía un secreto que sólo ahora puedo reve-

lar: sólo la pintura del hijo sería subastada. Quien la comprara heredaría todas las posesiones del difunto, incluyendo su mansión y su famosa pinacoteca. Por lo tanto el que quiso al hijo se queda con todo.»

Bonita historia que nos recuerda lo que celebramos en la Navidad: el nacimiento del Hijo de Dios en Belén. Sí, se ha hecho uno de nosotros. Acojámosle. Démosle cabida en nuestra casa, en nuestra familia, en lo más íntimo de nuestro corazón. Los pastores de Belén, en la primera Navidad, sintieron la llamada de Dios a adorarlo y fueron a toda prisa, y encontraron a María y a José, y al niño acostado en el pesebre. Le ofrecieron lo que tenían y lo que eran, le ofrecieron sus mismas personas, y lo anunciaron a cuantos quisieron oírles: «Dieron a conocer lo que les habían dicho acerca del niño; y todos los que lo oyeron se maravillaban de lo que los pastores les decían» (Lc 2,17-18). Pero no lo olvidemos: sólo habla de Jesús de un modo convincente quien es capaz de adorarlo.

Queridos hermanos, que el Emmanuel, el Dios-con-nosotros, os conceda su paz, su fuerza, su gozo, su Espíritu. Con mi afecto y bendición.